

HAI GIAI ĐOẠN THỬ THÁCH TRONG ĐỜI KITÔ HỮU

(Vũ Thắng & Lumi Hồng Nhung)

Trong hành trình đức tin, thử thách không phải là điều ngẫu nhiên, cũng không đơn thuần là những biến cố xảy đến rồi qua đi.

Thử thách là một phần trong cách Thiên Chúa thanh luyện con người — như lửa thử vàng — để bộc lộ điều gì là thật, điều gì chỉ là lớp vỏ bên ngoài.

Có những người tưởng mình vững vàng, nhưng chỉ là “rom rác” trước gió.

Cũng có những tâm hồn âm thầm, lại là “vàng ròng” trong mắt Thiên Chúa.

Từ kinh nghiệm sống và chiêm niệm, có thể nhận ra rằng:
người bước đi trong Chúa thường trải qua hai giai đoạn thử thách căn bản.

1. Thử thách về lòng kính sợ Thiên Chúa

Trước khi ban một ân huệ lớn lao, Thiên Chúa thường nhìn vào chiều sâu nội tâm con người: họ có thật sự tin kính Ngài hay không — hay chỉ dừng lại nơi môi miệng và hình thức bên ngoài.

Kính sợ Thiên Chúa ở đây không phải là nỗi sợ hãi, mà là một sự tôn kính thánh thiện — một tình yêu đủ tinh tế để biết e dè, sợ làm buồn lòng Đấng mình yêu, ngay cả trong những điều rất nhỏ bé và kín ẩn.

Đó là dấu chỉ của một đức tin trưởng thành: khi con người không còn chỉ “tránh tội vì sợ phạt”, mà sống đẹp lòng Chúa vì **yêu mến thật lòng**.

2. Thử thách về ơn huệ đã nhận

Thiên Chúa không chỉ thử lòng tin, mà còn thử cách con người sống với những gì họ đã được trao ban.

Mỗi người nhận những ân huệ khác nhau: khả năng, cơ hội, hoàn cảnh, ân sủng... Và chính những điều ấy trở thành “nén bạc” trong dụ ngôn.

Điều quan trọng không phải là **nhận được bao nhiêu**,
mà là **đã làm gì với điều mình nhận được**.

Có người sinh hoa trái,
có người giữ lại vì sợ hãi,
có người lãng phí vì thờ ơ.

Thiên Chúa không đợi đến cuối đời mới “tính sổ”,
nhưng Ngài vẫn âm thầm nhìn vào hoa trái ngay trong hiện tại:

- Khi con người trung tín, họ được lớn lên trong ánh sáng và bình an.
- Khi con người khép kín và dừng dưng, họ tự đánh mất chính ân huệ đã nhận.

**Sự “phân định” của Thiên Chúa nhiều khi không phải là hình phạt,
mà là một tiến trình thanh luyện và đánh thức.**

3. Những nhân đức thường được thử thách

Trong hành trình ấy, có những nhân đức gần như luôn được đặt vào thử thách:

- **Đức vâng lời**
Con người có dám bước theo thánh ý Chúa,
ngay cả khi không hiểu hết con đường phía trước?
- **Đức bác ái**
Tình yêu có đủ rộng để vượt qua cái tôi,
để chạm tới Thiên Chúa và tha nhân cách chân thành?
- **Đức khiêm nhường**
Có nhận ra mọi điều mình có là ân ban,
hay vẫn âm thầm tự tôn mình lên trên người khác?

- **Đức trong sạch**

Những việc làm có phát xuất từ lòng yêu mến vô điều kiện,
hay vẫn còn ẩn chứa tính toán và động cơ riêng?

Khi những nhân đức này dần được thanh luyện và chín muồi,
đức tin không còn là lời nói — mà trở thành **một sự sống**.

✧✧ **Kết**

Nước Trời không chỉ là một thực tại ở cuối hành trình,
mà là sự sống bắt đầu nảy mầm ngay từ hôm nay —
khi con người sống trọn vẹn trong thánh ý Thiên Chúa.

Có những người phải đợi đến đời sau mới nhận ra điều ấy,
nhưng cũng có những tâm hồn,
ngay giữa trần thế,
đã bắt đầu nếm được bình an và ánh sáng của Nước Trời.

**Vì khi lòng người trở nên trung tín và tinh tuyền,
cánh cửa Nước Trời không còn ở xa —
mà âm thầm mở ra từ bên trong.**